

**Τοποθέτηση Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών
στο Συνέδριο της ΔΟΕ
με τίτλο «2χρονο δημόσιο, υποχρεωτικό νηπιαγωγείο,
στο δρόμο των κοινωνικών αναγκών και των οραμάτων μας»**

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, φίλοι γονείς, κυρίες και κύριοι,

Επιτρέψτε μας να ξεκινήσουμε με ορισμένα ζητήματα που κατά τη γνώμη μας έχουν ιδιαίτερη σημασία στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο που πραγματοποιείται το συνέδριο της ΔΟΕ για την Προσχολική Αγωγή.

Μας ανησυχεί ιδιαίτερα το γεγονός της όξυνσης των ανταγωνισμών ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις στην περιοχή μας, στην Ανατολική Μεσόγειο, στο Αιγαίο και στη Μέση Ανατολή. NATO-ΕΕ και τα κράτη δορυφόροι τους βομβαρδίζουν Συρία, διατηρούν στρατούς κατοχής σε μια σειρά χώρες της περιοχής, ετοιμάζουν επέμβαση στο Ιράν. **Πριν λίγες μέρες με αφορμή τις διαδηλώσεις του Παλαιστινιακού λαού ενάντια στη μεταφορά της πρεσβείας των ΗΠΑ στην Ιερουσαλήμ, το κράτος δολοφόνος του Ισραήλ επιδόθηκε σε μια νέα σφαγή με 60 νεκρούς και πάνω από 5.000 τραυματίες.**

Εξαιτίας των ιμπεριαλιστικών πολέμων και επεμβάσεων οι προσφυγικές ροές προς τη χώρα μας αυξάνονται, ειδικά το τελευταίο διάστημα από την περιοχή του Έβρου. Παράλληλα συνεχίζεται ο διπλός εγκλωβισμός των προσφύγων και μεταναστών κάτω από άθλιες και απάνθρωπες συνθήκες στα νησιά του Αιγαίου. Είναι ευθύνη μας ως εκπαιδευτικοί να δυναμώσουμε τον αγώνα ενάντια στις αιτίες που γεννούν τον πόλεμο και την προσφυγιά, ενάντια στον εγκλωβισμό των θυμάτων του ιμπεριαλισμού αλλά και για μέτρα στήριξης τους ιδιαίτερα των πιο ευαίσθητων ομάδων, των παιδιών.

Η χώρα μας στα πλαίσια της κοινής αστικής στρατηγικής περί “γεωστρατηγικής αναβάθμισης” εμπλέκεται ακόμα πιο βαθιά στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο. **Η χώρα μας έχει γεμίσει με στρατιωτικές - NATOικές βάσεις, Έλληνες στρατιωτικοί συμμετέχουν σε 16 αποστολές εκτός συνόρων, 4 δις € κάθε χρόνο δίνονται για πολεμικούς – Νατοϊκούς εξοπλισμούς.** Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αποδεικνύεται ο καλύτερος “ντίλερ” των Ευρωατλαντικών σχεδιασμών. Ξεπέρασε και στον τομέα αυτό το έργο της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Επεκτείνει τις συμφωνίες για τις βάσεις, έκανε το NATO διαιτητή στο Αιγαίο.

Η επιθετικότητα της Τουρκικής αστικής τάξης και η αμφισβήτηση των συνόρων, των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας και των συνθηκών που τα κατοχυρώνουν δημιουργεί ακόμα μεγαλύτερες ανησυχίες για το κίνδυνο πολεμικής εμπλοκής.

Ως εκπαιδευτικοί έχουμε χρέος να αναδείξουμε τον ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα του πολέμου και την ανάγκη να δυναμώσει ο αγώνας για να ζήσουν οι λαοί ειρηνικά και με βάση τις σύγχρονες ανάγκες τους. Να δυναμώσει ο αγώνας για αποδέσμευση από NATO και Ε.Ε., για να κλείσουν όλες οι βάσεις του θανάτου, κανένας Έλληνας φαντάρος να μην είναι εκτός συνόρων, για την υπεράσπιση των

κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας και την αλληλεγγύη με τους γειτονικούς λαούς ενάντια στον κοινό εχθρό, τα μονοπώλια και την εξουσία τους. Το σύνθημα «ΔΩΣΤΕ ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΤΑ ΣΦΑΓΕΙΑ» είναι επίκαιρο και ταιριαστό με το θέμα που συζητάμε.

Δεν μπορούμε επίσης να αποσπαστούμε από το γεγονός πως, συζητάμε σε μια περίοδο που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ διαφημίζει την έξοδο από τα μνημόνια, με τους 1000 περίπου νόμους να είναι εδώ και τα σκληρά μέτρα για τα πρωτογενή πλεονάσματα να έχουν ορίζοντα το 2060! Μισθοί, συντάξεις, ασφαλιστικά κι εργασιακά δικαιώματα υποβαθμίζονται συνεχώς, η φοροληστεία αυξάνεται και με τους πλειστηριασμούς αρπάζουν και την πρώτη λαϊκή κατοικία ακόμα και για 500 ευρώ χρέος σε τράπεζες, δήμους κι εφορία!

Ταυτόχρονα η κυβέρνηση καλλιεργεί αυταπάτες ότι η επερχόμενη αναιμική καπιταλιστική ανάπτυξη θα είναι «δίκαιη», όταν είναι αποδεδειγμένο ότι αυτή στηρίζεται στα αποκαϊδία των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων, στην ακόμα μεγαλύτερη εκμετάλλευσή τους.

Στα πλαίσια αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ προχωρά γοργά τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στον χώρο της εκπαίδευσης, με πλούσιο αντεκπαιδευτικό νομοθετικό πλαίσιο. Τελευταίο το νομοσχέδιο για τις δομές της εκπαίδευσης, με το οποίο προωθεί αθρόες συγχωνεύσεις δομών και υπηρεσιών, τσακίζει παραπέρα την Ειδική Αγωγή, επιχειρεί για πολλοστή φορά να περάσει την αντιδραστική αξιολόγηση για να καθυποτάξει κάθε αντίσταση, ενώ φορτώνει συνεχώς νέα βάρη στις πλάτες των ήδη τσακισμένων από την κρίση γονιών. Κομμάτι των αναδιαρθρώσεων αποτελούν οι εξελίξεις και στην Προσχολική Αγωγή.

Οι εργαζόμενοι και ανάμεσά τους κι εμείς οι εκπαιδευτικοί μπορούμε και πρέπει να δώσουμε απάντηση στην αντιλαϊκή βαρβαρότητα, με μαζική συμμετοχή στην Πανεργατική - Πανυπαλληλική Απεργία στις 30 Μάη 2018. Απαιτούμε την ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων μας και αγωνιζόμαστε για μόρφωση, ζωή και δουλειά με βάση τις ανάγκες μας. Ταυτόχρονα **καταδικάζουμε τις συμβιβασμένες εργοδοτικές πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, που δίνουν γη και ύδωρ σε κυβέρνηση, ΕΕ και κεφάλαιο, που δεν έκαναν ούτε μια απεργία για να υπερασπίσουν την απεργία, ενώ τώρα μας καλούν να απεργήσουμε με πλαίσιο που το ζηλεύει και ο ΣΕΒ!**

Εμείς συσπειρωμένοι στους Συλλόγους μας, μαζί με το ταξικό κίνημα, με το όπλο της απεργίας διεκδικούμε τις απώλειές μας και να ζήσουμε με βάση τις μεγάλες δυνατότητες της εποχής μας! Βασικό αίτημα της απεργίας πρέπει να είναι και Προσχολική Αγωγή για όλα τα παιδιά!

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Ως Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών, συνδυασμός που στηρίζεται από το ΠΑΜΕ, **δηλώσαμε ευθύς εξαρχής ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, με το άρθρο 33 του νόμου 4521/26-2-2018, δεν υλοποιεί το βασικό αίτημα που βρίσκεται στην προμετωπίδα των διεκδικήσεων των εκπαιδευτικών σωματείων και των γονιών για «Δίχρονη, Δωρεάν, Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής στο Νηπιαγωγείο με ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας»!**

Η εκτίμησή μας αυτή στηρίχτηκε στο ότι η κυβέρνηση δεν πήρε με τον νόμο αυτό κανένα μέτρο για την εφαρμογή της Δίχρονης, δεν προέβλεψε ούτε ένα ευρώ ούτε έναν διορισμό ή για κτηριακές υποδομές! Στην ουσία η κυβέρνηση θεσμοθέτησε τη Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή όπου η ίδια η ζωή είχε λύσει το ζήτημα (π.χ. μειωμένος αριθμός παιδιών λόγω υπογεννητικότητας), αλλά και όπου τα αντεκπαιδευτικά μέτρα ωθούν στην κατεύθυνση αυτή (π.χ. διπλασιασμός από 7 σε 14 του ελάχιστου αριθμού μαθητών για να δημιουργηθεί τμήμα νηπιαγωγείου, 30ωρο στις Νηπιαγωγούς, προαιρετικότητα δηλαδή κλείσιμο ολοήμερων, 25άρια τμήματα με δυνατότητα από το ΠΔ 79 μετακίνησης για το σκοπό αυτό παιδιών κλπ).

Η δημοσίευση της Κοινής Υπουργικής Απόφασης (ΚΥΑ), που ορίζει ότι μόλις σε 184 από τους 325 Δήμους της χώρας θα υλοποιηθεί η Δίχρονη από τη σχολική χρονιά 2018-19, που αντιστοιχούν στο 32% του πληθυσμού, αφήνοντας απέξω πάνω από το 75% των προνηπίων σε όλα τα μεγάλα αστικά κέντρα (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Λάρισα, Ηράκλειο κ.ά.), δυστυχώς επιβεβαίωσε πλήρως την τεκμηριωμένη και προφανή αυτή εκτίμησή μας!

Όλα αυτά, μόνο όποιος δεν ήθελε δεν τα έβλεπε!

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει την αποκλειστική ευθύνη για τη μη υλοποίηση της Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής πανελλαδικά σε όλους τους Δήμους με τα ανάλογα μέτρα (χρηματοδότηση, διορισμούς, υποδομές). Η κυβέρνηση με το «κολοβό» νομοθέτημά της εμπναιζει τον λαό, πουλώντας ταυτόχρονα τζάμπα φιλολαϊκότητα!

Οι δυνάμεις της πλειοψηφίας του ΔΣ της ΔΟΕ έχουν μεγάλη ευθύνη απέναντι στους συναδέλφους και ιδιαίτερα στις Νηπιαγωγούς. Έκρυσαν την πραγματικότητα για το νόμο που ψήφισε η κυβέρνηση, καλλιέργησαν αυταπάτες μιλώντας για “νίκη του κλάδου”, επιδίωξαν να κρύψουν κάτω από το χαλί τα σοβαρά προβλήματα των Νηπιαγωγείων. Αυτή η τακτική ήταν είναι πραγματικό αβαντάρισμα στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Με τον τρόπο αυτό έβαλε πλάτη στη μεταφορά της κυβερνητικής ευθύνης προς τα κάτω, σε δήμους και σωματεία!

Κανείς και καμία παράταξη της πλειοψηφίας στο ΔΣ της ΔΟΕ δε δικαιούται να λέει ότι δεν ήξερε τότε ή ότι δεν εφαρμόζεται τάχα ο νόμος! Με την κυβέρνηση συμφώνησαν όσα γράφει ο νόμος και όσα δε γράφει είχαν εκ των προτέρων διευκρινιστεί με αλληπάλληλες δηλώσεις του Υπουργού Παιδείας και συναντήσεις. Ιδιαίτερα στη συνάντηση Υπουργών Παιδείας, Εσωτερικών, Κοινωνικής πολιτικής – Γαβρόγλου, Σκουρλέτη, Φωτίου - με ΔΟΕ, ΚΕΔΕ, ΠΟΕ-ΟΤΕ, ΠΑΣΥΒΝ, που έγινε στο Υπ. Εσωτερικών πριν την ψήφιση του ν. 4521/2018 όπου συμπεριλήφθηκε το άρθρο 33 για την έναρξη της Δίχρονης, ανακοινώθηκε η σύσταση τριμερών και διευκρινίστηκε η δυνατότητα εγγραφής είτε στα νηπιαγωγεία είτε στους παιδικούς σταθμούς, στους Δήμους που θα έμπαιναν στο πρόγραμμα της Δίχρονης, ωστόσο ολοκληρωθεί η εφαρμογή της πανελλαδικά. Κι έτσι σίγησε για καιρό και η ΚΕΔΕ!

Οι ευθύνες της ΚΕΔΕ είναι επίσης μεγάλες. Όχι απλά για τους επιμέρους χειρισμούς μιας σειράς Δημάρχων αλλά γιατί ως βασική της θέση έχει την εναντίωση στην αναγκαιότητα της θεσμοθέτησης της Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής. Μια θέση που “τεκμηριώνεται” με άκρως αντιεπιστημονικά και αντιπαιδαγωγικά επιχειρήματα και αντιστρατεύεται τις πολυετείς διεκδικήσεις του εκπαιδευτικού κινήματος αλλά και των διεκδικήσεων των Συλλόγων, των Ενώσεων και των Ομοσπονδιών Γονέων, όπως φυσικά και της ΑΣΓΜΕ (Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων Μαθητών Ελλάδας). Φυσικά τα προβλήματα των υποδομών και της χρηματοδότησης είναι τεράστια και υπαρκτά όμως η πλειοψηφία των Δημάρχων, που στηρίζονται από το ΣΥΡΙΖΑ, τη Ν.Δ., το ΠΑΣΟΚ και τους δορυφόρους τους, όχι απλά δε διεκδίκησαν με όρους κινήματος από την κυβέρνηση αλλά αποδέχονται όλο το αντιλαϊκό πλαίσιο που φορτώνει τελικά τα βάρη στις πλάτες του λαού! Όλοι μαζί λοιπόν κινούνται στην ίδια αντιλαϊκή ρότα!

Το γεγονός ότι μετά την ΚΥΑ, που απέδειξε περίτρανα τον εμπαιγμό της κυβέρνησης, η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ (ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ-ΣΥΡΙΖΑ(ΕΡΑ-ΑΕΕΚΕ)) - με την ψήφο και των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ στο ΔΣ του ΙΠΕΜ/ΔΟΕ - διοργανώνει αυτό το συνέδριο και καλεί τους συγκεκριμένους συνομιλητές, αποδεικνύει τη σύμπλευση και τη συναίνεση αυτής της πλειοψηφίας με την αντιλαϊκή αντεκπαιδευτική πολιτική.

Με ποιους συνομιλεί λοιπόν η πλειοψηφία της ΔΟΕ;

Με την κυβέρνηση, για να την ευχαριστήσουν φαίνεται για το 75% των προνηπίων που μένουν απέξω από τη Δίχρονη!

Με την ΚΕΔΕ, που μαζί τελικά στήριξαν την κυβερνητική πολιτική και τακτική ενισχύοντας παράλληλα και τον συντεχνιασμό!

Με την Etuce και την International Education, που είτε απευθείας είτε και μέσω της Συνομοσπονδίας των Ευρωπαϊκών Συνδικάτων, είναι συνομιλητές και συνδιαμορφωτές της πολιτικής της ΕΕ και του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση, απ' όπου έρχονται, με την υπογραφή και της ελληνικής κυβέρνησης, όλες οι αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις στην εκπαίδευση!

Όλες αυτές οι δυνάμεις βρίσκονται στην απέναντι όχθη των εργατικών και μορφωτικών δικαιωμάτων για τα οποία πρέπει να παλεύει το συνδικάτο. **Τα συνδικάτα, που θέλουν να επιτελέσουν τον ιστορικό και ταξικό τους ρόλο, με κάθε πράξη και ενέργειά τους πρέπει να επιβεβαιώνουν ότι αποτελούν οργάνωση των εργαζομένων και όχι συνέταιρο του ταξικού αντίπαλου, όπως κάνει η πλειοψηφία της ΔΟΕ.** Με τις κυβερνήσεις «συνομιλούν» με όρους κινήματος, απεργίες, συγκεντρώσεις κλπ.

Οι συναδέλφισσες νηπιαγωγοί και όχι μόνο πρέπει να προβληματιστούν με τη στάση των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ στο ζήτημα της Προσχολικής Αγωγής. **Οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ έχουν τεράστιες ευθύνες για την απόλυτη σύμπλευσή τους με την πλειοψηφία της ΔΟΕ στο ζήτημα της Προσχολικής Αγωγής.** Από τις Υπουργικές Αποφάσεις Φίλη μαζί με τις υπόλοιπες παρατάξεις της πλειοψηφίας αρνούσαν κινητοποιήσεις, που πρότεινε το ταξικό κίνημα για την Προσχολική Αγωγή για να μην περάσει η υποβάθμιση-προαιρετικότητα του ολοήμερου και το 30ωρο στις νηπιαγωγούς και από κει και μετά μαζί ψηφίζουν ως σήμερα με την πλειοψηφία της ΔΟΕ τα πάντα. Επιπλέον, για αυτή την πλειοψηφία, όπου η ΔΑΚΕ που ηγείται της ΔΟΕ ταυτίστηκε και διευκόλυνε πλήρως Υπουργείο Παιδείας και κυβέρνηση, ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ και ΔΗΣΥ ανέλαβαν εργολαβικά την υπεράσπιση των τριμερών επιτροπών, που τις έστησε η κυβέρνηση για να μεταθέσει ευθύνες. Νόμισαν ότι βρήκαν την ευκαιρία να χτυπήσουν το ταξικό κίνημα, το ΠΑΜΕ, ρίχνοντας τόνους λάσπη, για την συνεπή στάση των δυνάμεών μας σ' αυτές, που ήταν η αποκάλυψη του ρόλου αυτών των επιτροπών και της θέσης «διεκδικώ τη Δίχρονη με παιδαγωγικούς όρους τώρα και σε κάθε περίπτωση δε συνυπογράφω με Τοπική Διοίκηση και Κυβέρνηση και δεν συνδιοικώ, γιατί εκπροσωπώ Σωματείο και τα συμφέροντα των εργαζομένων»!

Η στάση κάθε δύναμης στο ζήτημα της Προσχολικής Αγωγής χρειάζεται να αποτελέσει κριτήριο για όλους τους συναδέλφους. **Δε χρειαζόμαστε συνδικαλιστές και σωματεία που θα λιβανίζουν την εκάστοτε εξουσία και θα ταυτίζονται με τη διοίκηση. Κίνημα σύγκρουσης, διεκδίκησης των σύγχρονων αναγκών μας, χειραφετημένο από το κράτος και την εργοδοσία, αυτό είναι που χρειαζόμαστε!**

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Δυστυχώς στην Ελλάδα σήμερα η κατάσταση στην Προσχολική Αγωγή είναι άσχημη και δε θα αλλάξει ούτε με το άρθρο 33 ούτε φυσικά με την ΚΥΑ, αλλά μόνο μέσα από τον αγώνα μας!

Με γεννήσεις 92-95 χιλιάδες παιδιά κάθε χρόνο, θα έπρεπε να φοιτούν στους παιδικούς σταθμούς πάνω από 300 χιλιάδες παιδιά ως 4 ετών, με δεδομένο ότι πολλά μένουν σπίτι τους πρώτους μήνες ή και τον πρώτο χρόνο. Ταυτόχρονα στα Νηπιαγωγεία θα έπρεπε να φοιτούν πάνω από 180 χιλιάδες παιδιά. Η πραγματικότητα λέει ότι στα Νηπιαγωγεία φοιτούν κάτω από 140 χιλιάδες και στους παιδικούς σταθμούς μόλις 100 χιλιάδες! Άρα τα μισά σχεδόν παιδιά μένουν κάθε χρόνο έξω από οποιαδήποτε προσχολική δομή!

Η κτηριακή και όχι μόνο κατάσταση σε πολλά Νηπιαγωγεία και παιδικούς σταθμούς είναι επιεικώς απαράδεκτη. Βασιλεύει η ελαστική εργασία, η εντατικοποίηση, η αδιοριστία για 8 χρόνια των νηπιαγωγών, στους παιδικούς σταθμούς κυριαρχεί εργασιακή ζούγκλα, ενώ ο/η αντιδήμαρχος παιδείας του Δήμου μπορεί να παρεμβαίνει και στο πρόγραμμα! Δεν υπάρχει έγκαιρη διάγνωση, πρώιμη παρέμβαση και ουσιαστική στήριξη στα συνεχώς αυξανόμενα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Αντίστοιχα στην Ε.Ε. που τόσο πολύ τη διαφημίζουν κάποιои:

Από τα 32.000.000 παιδιά προσχολικής ηλικίας το 25%, δηλαδή το 1 στα 4, ζουν στο όριο της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Μάλιστα, για Ελλάδα, Κροατία, Ιταλία, Ουγγαρία και Αγγλία το ποσοστό ξεπερνά το 30%. Το 11,2% των οικογενειών, με παιδιά σε αυτή την ηλικία, δεν έχει ούτε έναν εργαζόμενο.

Μόνο σε 5 από τις 28 χώρες αναγνωρίζεται το δικαίωμα να εγγραφούν σε κάποιο Κέντρο Προσχολικής Αγωγής, όπου όμως οι γονείς πληρώνουν μέχρι και την υποχρεωτική εκπαίδευση. Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες αναγνωρίζεται ως υποχρεωτικό το ένα έτος και συνήθως παρέχεται και δωρεάν. Όλα τα παραπάνω είναι στοιχεία που επιβεβαιώνουν την ταξικότητα αυτής της πολιτικής, την ενιαία στρατηγική τους στόχευση, που αφορά τον αποκλεισμό εκατομμυρίων παιδιών από την Προσχολική Αγωγή.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Οι εξελίξεις στην Προσχολική Αγωγή συνδέονται αντικειμενικά με τις εξελίξεις σε ολόκληρη την Παιδεία, οι οποίες υπηρετούν κάθε φορά τις ανάγκες της οικονομίας. Οι νέες δομές που με το τελευταίο νομοσχέδιο προωθούνται στην εκπαίδευση, μέσα στις οποίες μπαίνει και η αντικατάσταση του όρου Προσχολική Αγωγή με τον όρο Προσχολική Εκπαίδευση, τα προγράμματα που βλέπουν το φως της δημοσιότητας τα τελευταία χρόνια αλλά και η στρατηγική ΕΕ και ΟΟΣΑ, όλα αυτά μας προβληματίζουν βαθιά, γιατί αλλάζουν τον αναντικατάστατο και σημαντικό ρόλο της Προσχολικής Αγωγής. **Στην ουσία προωθούν εντατικοποίηση και λειτουργία του Νηπιαγωγείου ως «προθάλαμο» του Δημοτικού, όχι με την έννοια ότι αντικειμενικά κάθε κομμάτι της διαπαιδαγώγησης και εκπαίδευσης προετοιμάζει το παιδί για το επόμενο στάδιο, αλλά για το ότι τελικά επιδιώκουν να διατρέχει και το νηπιαγωγείο η στενή, ληξιπρόθεσμη, χρηστική διαδικασία των δεξιοτήτων, όπως είναι η γραφή, η ανάγνωση, η αρίθμηση, η χρήση υπολογιστών, η εκμάθηση ξένης γλώσσας.** Στην κατεύθυνση αυτή οργανώνονται το επόμενο διάστημα και σεμινάρια για τη διδασκαλία των Ξένων Γλωσσών στο Νηπιαγωγείο! Καθόλου τυχαίο!!

Οδηγός για την τοποθέτησή μας σε σχέση με την Προσχολική Αγωγή είναι οι πραγματικές ανάγκες των παιδιών της προσχολικής ηλικίας. Καθ' όλη τη διάρκεια της προσχολικής ηλικίας η εξέλιξη του παιδιού είναι αλματώδης. **Ο ρόλος της προσχολικής ηλικίας είναι καθοριστικός και συνίσταται στη αφομοίωση ορισμένων γενικών ανθρώπινων γνώσεων και ικανοτήτων και ψυχικών ιδιοτήτων, που είναι απαραίτητες για τη ζωή και την κοινωνία.**

Κατά τη γνώμη μας η ουσία της παιδαγωγικής πράξης σε όλη την περίοδο της Προσχολικής ηλικίας, πριν δηλαδή την ένταξη στο σχολείο, είναι ενιαία, εξελίσσεται με δυναμικό και ενιαίο τρόπο, άσχετα εάν αλλάζουν, κάθε φορά, οι συγκεκριμένοι στόχοι και τα μέσα της. Επομένως η διάκριση μεταξύ φροντίδας και εκπαίδευσης, αντίστοιχα για τα μικρά και τα μεγάλα παιδιά της προσχολικής ηλικίας, είναι αντιεπιστημονική και αναχρονιστική. **Δεν μας βρίσκουν σύμφωνους οι τοποθετήσεις μια σειράς δυνάμεων πως μέχρι την ηλικία των 4 υπάρχει η φροντίδα και η φύλαξη και μετά τα 4 έτη ξεκινά η εκπαίδευση. Αυτές οι θέσεις δε βασίζονται σε επιστημονικά δεδομένα.**

Η προσχολική ηλικία είναι μια ηλικία κατά την οποία, παρ' όλες τις διαφορές που μπορεί να διαπιστώσει κανείς από μήνα σε μήνα, επιλύονται και αναπτύσσονται θεμελιώδεις ανθρώπινες ικανότητες, όπως είναι η ανάπτυξη και κατάκτηση σύνθετων κοινωνικών σχέσεων, η ανάπτυξη της γλώσσας, της σκέψης, η γοργή σωματική εξέλιξη. Όλα αυτά συνιστούν ένα κοινό πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να εξελίσσεται η παιδαγωγική πράξη, η οποία δε διαχωρίζεται σε αυτή που παρέχει φροντίδα και αυτή που παρέχει εκπαίδευση αλλά ενιαία μεταβαίνοντας από το "απλό", τη μίμηση, τις αισθήσεις, στο πιο σύνθετο, την κρίση, τις γενικεύσεις, τις έννοιες, κατακτά τα παραπάνω χαρακτηριστικά.

Σε όλη αυτή την εξελικτική διαδικασία, σημαντικός είναι ο ρόλος των επιστημόνων παιδαγωγών, που δουλεύουν σχεδιασμένα με αυτές τις ηλικίες, καθοδηγώντας την ανάπτυξη των παιδιών, αξιοποιώντας το παιχνίδι, ως μία κρίσιμη και σημαντική δραστηριότητα που φέρνει σε επαφή το παιδί με τον "κόσμο των μεγάλων", την κοινωνία.

Η ενασχόληση, για παράδειγμα, του βρέφους με τα αντικείμενα δημιουργεί πλούσιες παραστάσεις από τον περιβάλλοντα κόσμο, που ακόμα και στο στοιχειώδες αυτό επίπεδο συνιστά "μαθησιακό απόθεμα". Δηλαδή δημιουργεί τις προϋποθέσεις και τη βάση ώστε αργότερα, με πιο συστηματικό τρόπο, να αποτελέσει το γνωστικό απόθεμα που μέσω της ανάπτυξης της σκέψης και της γλώσσας θα "κοινωνήσει" την πραγματικότητα, θα την κατανοήσει. Αυτή η δραστηριότητα φέρνει το βρέφος σε επαφή με τον περιβάλλοντα χώρο, έχει "μαθησιακό" περιεχόμενο και υπηρετεί τον επόμενο "μαθησιακό" στόχο.

Έτσι, για παράδειγμα, μέσα από την πρώιμη ενασχόληση με τα αντικείμενα, που είναι συνδεδεμένη με τις νοητικές λειτουργίες, τα βρέφη δισθάνονται τη διαφορετικότητα των υλικών με βάση τη σύστασή τους. Η ενασχόληση αυτή, όσο πιο πλούσια είναι, με περισσότερα ερεθίσματα τόσο πιο πλούσιο είναι το "αισθητηριακό απόθεμα", που αργότερα θα επιτρέψει στο παιδί να κάνει τις πρώτες λογικές ομαδοποιήσεις με βάση τις ιδιότητες των υλικών. Και αυτή η λογική διαδικασία, εξελίσσεται από το απλό στο σύνθετο και διατρέχει όλη την προσχολική ηλικία, δημιουργεί τα πρώτα λογικά σύνολα και συγκροτεί τις πρώτες απλούστερες έννοιες που εδράζονται σε αυτά τα πρώτα αισθητηριακά ερεθίσματα.

Το ίδιο ισχύει για την κοινωνικοποίηση του παιδιού. Φυσικά, από την ώρα που γεννιέται το παιδί διαμορφώνει τις πρώτες κοινωνικές σχέσεις με τα πρόσωπα του άμεσου περιβάλλοντος και της οικογένειας. Όμως, η παιδαγωγική παρέμβαση αφορά στη στοχευμένη παρέμβαση της κοινωνίας, ώστε η κατάκτηση αυτή να είναι πιο ολοκληρωμένη. Η πορεία που διανύει το παιδί προσχολικής ηλικίας είναι κυριολεκτικά μια περίοδος συνεχών ανατροπών. Από βρέφος που απλά συνυπάρχει με την ομάδα των άλλων βρεφών μέχρι το νήπιο που κατακτά τη συμμετοχή σε πολυπληθείς ομάδες, με περιεχόμενο δουλειάς και με πιο σύνθετους στόχους διανύεται μια τεράστια απόσταση που το ένα στάδιο διαδέχεται το άλλο σε μια ανοδική πορεία από την απλή συνύπαρξη μέχρι την απαιτητική συνεργασία.

Η υπεράσπιση του ρόλου της Προσχολικής Αγωγής είναι και υπεράσπιση των δικαιωμάτων των παιδιών μας στα οποία οφείλουμε να δώσουμε απλόχερα όλα τα εφόδια για την παραπέρα πορεία της ζωής και της σχολικής τους διαδρομής.

Η φοίτηση όλων των παιδιών σε δομές Προσχολικής Αγωγής και συγκεκριμένα η εφαρμογή της Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής στο Δημόσιο Νηπιαγωγείο ως το ελάχιστο πρώτο βήμα στην κατεύθυνση αυτή, δεν είναι απλά και μόνο μια διευκόλυνση για να εργάζονται ή να αναζητούν εργασία οι γονείς, αλλά είναι βασική ανάγκη και δικαίωμα των παιδιών προκειμένου να κοινωνικοποιηθούν και να αναπτυχθούν ολόπλευρα και πρέπει να προσφέρεται με αποκλειστική ευθύνη του κράτους, σε σύγχρονα και ασφαλή κτήρια, με ολοκληρωμένο

παιδαγωγικό πρόγραμμα για όλα τα παιδιά και μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών και βοηθητικού προσωπικού.

Η Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή είναι πρωτίστως μια παιδαγωγική και κοινωνική αναγκαιότητα, που αφορά την ανάπτυξη, την εκπαίδευση και τη διαπαιδαγώγηση των νηπίων. Κοινωνική παιδαγωγική αναγκαιότητα είναι επίσης η ύπαρξη δημόσιων και δωρεάν παιδικών σταθμών για τις ηλικίες ως 4 ετών με υψηλά ειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό και ενιαίο παιδαγωγικό πλαίσιο. Κανένα παιδί λοιπόν έξω από δημόσιες και δωρεάν δομές προσχολικής αγωγής!!

Με βάση τα παραπάνω και με βάση την εξέλιξη των επιστημών της Αγωγής και τον τεράστιο παραγόμενο πλούτο, το 2018, η καθιέρωση Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής πανελλαδικά σε όλους τους Δήμους και για όλα τα παιδιά αποτελεί ένα ελάχιστο άμεσο βήμα. Με την ίδρυση καινούργιων νηπιαγωγείων για να καλύψουν τις ανάγκες που υπάρχουν και την πρόσληψη μόνιμων εκπαιδευτικών και βοηθητικού προσωπικού. Βήμα πίσω απ' αυτό δε θα κάνουμε.

Υπερασπιζόμαστε τον ρόλο του Νηπιαγωγείου, που δεν είναι αυτός της στενής και στείρας εκπαίδευσης αλλά της αγωγής, της διαπαιδαγώγησης, που φυσικά εμπεριέχει και την εκπαίδευση. Είμαστε όμως αντίθετοι στο να γίνει το νηπιαγωγείο «προθάλαμος» του δημοτικού σχολείου και να υποτάσσεται στη λογική της γρήγορης και από νωρίς παροχής δεξιοτήτων.

Κατά τη γνώμη μας η πλήρης στροφή της ΔΟΕ και η σταδιακή εξαφάνιση ακόμα και του όρου “Προσχολική Αγωγή” από τα κείμενά της είναι τεράστιο παιδαγωγικό πισωγύρισμα και απόλυτη προσαρμογή στην κατευθύνσεις της Ε.Ε., που επιθετικά προωθεί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, για την πλήρη αποδόμηση και απαξίωση της Προσχολικής Αγωγής.

Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Σας καλούμε να παλέψουμε μαζί με τους γονείς και όλους τους εργαζόμενους για τα δικαιώματα των παιδιών μας αλλά και τα δικά μας ως επιστήμονες παιδαγωγοί της νέας γενιάς!

Διεκδικούμε:

- ➔ Να παρθούν όλα τα μέτρα και να δημιουργηθούν όλες οι προϋποθέσεις για την άμεση εφαρμογή της Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής πανελλαδικά, ώστε τώρα όλα τα νήπια και τα προνήπια να εγγραφούν και να φοιτήσουν στο Νηπιαγωγείο.
- ➔ Όλα τα παιδιά ως 4 χρόνων να μπορούν να γραφτούν σε δημόσιους, δωρεάν αναβαθμισμένους παιδικούς σταθμούς χωρίς τροφεία και voucher.
- ➔ Να εξασφαλιστεί άδεια ανατροφής σε όλες τις αναπληρώτριες μητέρες ώστε να μένουν με τα παιδιά τους ως ενός έτους.
- ➔ Να δημιουργηθούν τμήματα με 15 παιδιά ώστε να μπορεί να επιτελείται η παιδαγωγική πράξη με τους απαραίτητους όρους και όχι με στοιβαγμένα παιδιά.
- ➔ Να λειτουργήσει παντού το Ολοήμερο Νηπιαγωγείο για όλα τα παιδιά με παιδαγωγικούς όρους, με σίτιση και υποδομές χαλάρωσης.
- ➔ Να μην εφαρμοστεί πουθενά το ΠΔ 79. Καμία υποχρεωτική μετακίνηση μαθητών. Καμία κατάργηση ή συγχώνευση νηπιαγωγείων ή τμημάτων.

- ➔ Να διοριστούν εκπαιδευτικοί και να μονιμοποιηθούν οι συμβασιούχοι, για τους οποίους να εξισωθούν τα δικαιώματά τους με των μονίμων και να παρθούν μέτρα στήριξής τους (για σίτιση, διαμονή, δωρεάν μετακίνηση).
- ➔ Να στελεχωθούν τα νηπιαγωγεία με προσωπικό Ειδικής Αγωγής, Τμήματα Ένταξης, Παράλληλη Στήριξη. Να γίνεται η πρώιμη διάγνωση και παρέμβαση, που θα στηρίζει όλα τα παιδιά με ειδικές μαθησιακές ανάγκες.
- ➔ Να δημιουργηθούν ασφαλείς αίθουσες σε σύγχρονα κτήρια, όπου θα εξασφαλίζονται οι συνθήκες υγιεινής, ασφάλειας και διατροφής των παιδιών με ευθύνη του κράτους και με την πρόσληψη του αναγκαίου προσωπικού.
- ➔ Να υπάρξει η αναγκαία χρηματοδότηση των σχολικών επιτροπών από τον κρατικό προϋπολογισμό, ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες λειτουργίας των Νηπιαγωγείων χωρίς να επιβαρύνονται οι οικογένειες.
- ➔ Ενιαίο, παιδαγωγικά αναβαθμισμένο πρόγραμμα αγωγής κι εκπαίδευσης, που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες αναπτυξιακές ανάγκες της κάθε ηλικίας, με ευθύνη του κράτους και χωρίς καμία εμπλοκή Δήμων, ΜΚΟ και επιχειρήσεων.

Η διεκδίκηση της Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής αφορά και εμάς τους εκπαιδευτικούς και τους γονείς και θα γίνει πράξη με τον κοινό αγώνα μας ενάντια στην αντεκπαιδευτική πολιτική για την ικανοποίηση των σύγχρονων μορφωτικών αναγκών όλων των παιδιών. Δεν κάνουμε βήμα πίσω από το αίτημα αυτό!

Δεν παζαρεύουμε το παρόν και το μέλλον τους!